ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-104

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Β' ΤΟΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ
14
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.18'—Δύσις 6.01'
Αὐξεντίου καὶ Μάρωνος ὁσίων
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 755.2

419799

ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε κατὰ τὸ γεῦμα ἐπὶ τῇ 13ῃ ἐπετείῳ τοῦ δημοκρατικοῦ μανιφέστου ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου, ἦτο κατὰ τὸ ἥμισυ κατηγορητήριον τοῦ βασιλικοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1922 ἀνέτρεψε κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον καὶ ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ κατηγορητήριον τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ὁ λόγος τοῦ κ. Παπαναστασίου καθ' ἑαυτόν. Οἱ Ἄγγλοι ἔχουν μίαν εὐφυῶς λεπτὴν ἔκφρασιν, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει πρεπόντως τοὺς τοιούτους μεταδρησίους λόγους, ποὺ ἀπαγγέλλονται καθ' ὑποχρέωσιν, τρόπον τινά, πρὸς πανηγυρισμὸν ἐπετείων καὶ οἱ ὁποῖοι συνήθως θερμαίνονται ἀπὸ μήπω τερματισθεῖσαν καὶ ἐπαρκῶς ἀρδευθεῖσαν ἑστίασιν: afterdinner speach — τοὺς ἀποκαλοῦν, μειδιῶντες διακριτικῶς καὶ ἐμφαντικῶς. Μᾶς ἐνδιαφέρει, ἐν τούτοις, ἡ ὅλη νοοτροπία τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς παρούσης βενιζελικῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς διεξάγει ἐπιστολιμαίας καὶ τηλεγραφικὰς συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἐδῶ πολιτικοὺς ἐπιτελεῖς του, ἐκ τούτων δὲ ὁ κ. Παπαναστασίου λαλίστατος ἐπ' ἐσχάτων κατεδείχθη, ὁτὲ μὲν καλῶν τὴν κυβέρνησιν νὰ μετρηθῇ μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν διὰ τῆς ἀμέσου προκηρύξεως βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὁτὲ δὲ προβάλλων ἰδιότυπα στοιχήματα διὰ τὰς προσεχεῖς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς.

Εἶνε προφανὲς ὅτι ὁ βενιζελισμός, ἐπὶ μακρὸν συνηθίσας νὰ ἄρχῃ, εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε διὰ τῶν βενιζελογενῶν κομμάτων, ἐις τὴν Ἑλλάδα, ἀπόλεσε τὴν ἀντίληψιν τοῦ καθήκοντος μιᾶς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅλην δὲ τὴν ἀντιπολιτευτικότητά του συνοψίζει εἰς μίαν διηνεκῆ καὶ γοεράν ἐκδήλωσιν ὀργῆς διότι, ὡφῷ τοῦ λαοῦ, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς καὶ εἰς μίαν ἐμμονὴν καὶ βιαιοτάτην προσπάθειαν δυσφημήσεως τῆς κυβερνήσεως ὡς ὑπονομευούσης, δῆθεν, τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, ὡς καταστρεφούσης τὴν χώραν παντοιοτρόπως, ὡς ὀλεθρίας διὰ τὸν χειρισμὸν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ταῦτα δὲ, χωρὶς ποτὲ νὰ ἀσκῇ πραγματικὸν καὶ σοβαρὸν ἀντιπολιτευτικὸν ἔλεγχον τῶν κυβερνητικῶν μέτρων, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην σαφῆ καὶ συγκεκριμένην ἐπὶ τῶν τρεχόντων ἑκάστοτε μεγάλων ζητημάτων.

Ὅταν, διὰ δευτέραν φοράν, ἡ Ἀντιπολίτευσις ἀπέσχε τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, οἱ ἡγέται της, εἰς ἔκρηξιν ἐλλικρινείας κατὰ τὴν πρώτην στιγμήν, μὴ περικαλύπτοντες τοὺς ἐνδομύχους των στοχασμούς, εἶχον τονίσει ὅτι ἡ ἀποχή των θὰ ἤγετο μέχρι τῶν ἀπωτάτων ὁρίων αὐτῆς συνεπειῶν καὶ ἀνεκοίνωσαν, ὅτι θὰ περιῴδευον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀνὰ τὴν Χώραν διὰ νὰ πείσουν τὸν λαόν της, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ παύσῃ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐννοεῖται ὅτι τίποτε ἐκ τούτων δὲν ἔπραξαν—ἁπλούστατα, διότι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πράξουν ὅσα ἐπηγγέλθησαν. Οὔτε κἂν συνεζήτησαν τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως εἰς συγκέντρωσιν ἐν....κινηματοθεάτρῳ, ὅπως πρὸς στιγμὴν ἀπεφάσισαν. Εἶνε, τῇ ἀληθείᾳ, κρίμα, ὅτι δὲν ἐπραγματοποίησαν τὴν ἐπαγγελίαν των. Θὰ παρείχετο εἰς τὸν κόσμον τὸ πρωτότυπως διασκεδαστικὸν θέαμα μιᾶς ἀντιπολιτεύσεως, ἀπαντώσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπό...τῆς ὀθόνης, ἢ τοῦ προσκηνίου, ὁπισθεν τοῦ ὁποίου τανύεται ἡ κινηματογραφικὴ ὀθόνη.

Ὁπωσδήποτε, ἂν ἀνασκοπήσωμεν τὸ ἔργον τῆς βενιζελικῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ εὕρωμεν ὅτι τοῦτο συνοψίζεται εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐπίθεσιν τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου — ἐπίθεσιν ἐξελθοῦσαν κατὰ πολὺ τῶν ὁρίων μιᾶς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ προσλαβοῦσαν χαρακτῆρα ὑπονομευτικὸν τοῦ Συμφώνου—καὶ εἰς τὴν ἐκάστοτε συμμετοχὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων ἀρχηγῶν εἰς συσκέψεις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ βασικῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, ὡς τὸ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὸ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους, τὸ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ βενιζελικὴ ἀντιπολίτευσις δὲν εἶνε καθόλου ἀντιπολίτευσις κοινοβουλευτική. Ἀπέβη κακόφωνος χορῳδία κραυγαστῶν καὶ φωνασκῶν, ἀκοντιζόντων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως κάθε κατηγορίαν, ποὺ θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ φανταθῇ, εἰς στιγμὰς δὲ παροξυσμοῦ ἀπειλοῦντων, δι' ἐγκυροτάτων ἀντιπολιτευτικῶν χειλέων, καὶ μὲ τὸν «μοιραῖον ἐκδικητήν», εἰς τὸν ὁποῖον, κυρίως καὶ κατὰ βάθος, ἡ βενιζελικὴ ἀντιπολίτευσις, πλὴν μικρᾶς σώφρονος μερίδος, ἀνέθηκε τὴν πᾶσαν ἐλπίδα της.

Αὐτὴν τὴν διαπίστωσιν μιᾶς πασιθήλου ἄλλως τε πραγματικότητος τὴν κάμνομεν μὲ λύπην ἐλλικρινῆ. Διότι, πιστεύοντες, ὅπως τοσάκις, περιστάσεως δοθείσης, τὸ ἐτονίσαμεν, ὅτι οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοί, παρ' ὅλας τὰς ἀτελείας των, εἶνε οἱ καταλληλότεροι διὰ τὴν χώραν μας καὶ ὅτι, ἐὰν ἀναπροσαρμοσθοῦν πρὸς τὴν σημερινὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα, ἠμποροῦν νὰ εἶνε ἐκτάκτως ἐξυπηρετικοὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς προοδευτικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ συνόλου, θὰ ἠθέλαμεν μίαν ἀντιπολίτευσιν πραγματικήν, μίαν ἀντιπολίτευσιν καρποφόρως δρῶσαν μέσα εἰς τὰ συνταγματικὰ κοινοβουλευτικὰ πλαίσια, ἱκανὴν νὰ ἀσκῇ πραγματικὸν καὶ σοβαρὸν ἀντιπολιτευτικὸν ἔλεγχον τῶν κυβερνητικῶν μέτρων, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην σαφῆ καὶ συγκεκριμένην ἐπὶ τῶν τρεχόντων ἑκάστοτε μεγάλων ζητημάτων.

Μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας, σημαντικὴ μερὶς τῶν Ἑλλήνων ἐκλογέων θὰ κληθῇ νὰ ἐκλέξῃ τὸ ἓν τρίτον τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας. Οἱ ἐκλογεῖς αὐτοὶ θὰ ἔχουν αὐτὴν τὴν φορὰν κριτήρια ἀσφαλῆ διὰ τὴν ἐτυμηγορίαν των. Τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ μίαν διετίαν καὶ τὴν στάσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ὁ λαὸς κρίνει ὄχι μόνον τοὺς κυβερνήτας του, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους, ποὺ ἀξιοῦν νὰ τὸν κυβερνήσουν. Καὶ ἡ στάσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ἀντιπολιτεύσεως κοινοβουλευτικῆς, ἀσφαλῶς δὲν εὑρίσκει ἀπολογητὰς μεταξὺ τῆς ὑγιοῦς κοινῆς γνώμης τοῦ τόπου.

ΘΡΟΝΟΣ, ΕΡΩΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΔΙΗΥΘΥΝΕ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΜΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

50ον

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι τὸν ὤθησαν, ὥστε νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀντίστασιν, ὁ Σίμων Βορντσῶφ, ἦτο ἄνθρωπος ἔχων βαθεῖαν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, ὅπως ἔδειξε κατόπιν. Χωρὶς λοιπὸν νὰ χάσῃ καιρόν, συνεκέντρωσε τοὺς ἄνδρας τοῦ λόχου του εἰς τὸ προαύλιον τοῦ στρατῶνος καὶ ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσῃ εἰς αὐτοὺς περὶ τίνος ἐπρόκειτο καὶ τί ἐπέβαλλε τὸ καθῆκον των.

Ὁ ταγματάρχης Βοϊέϊκωφ ἐτάχθη μὲ τὸ μέρος τοῦ Βορντσῶφ καὶ μετ' ὀλίγον ὁλόκληρον τὸ σύνταγμα ἐβάδιζε συντεταγμένον ἐναντίον τῶν ἐπαναστατῶν, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθουν τὴν Κατερίναν. Τὰ δύο ἀντίπαλα στρατεύματα συνηντήθησαν πρὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν. Οἱ στασιασταὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν Κατερίναν ἦσαν περισσότεροι τὸν ἀριθμόν, ἀλλ' ἦσαν ἀσύντακτοι καὶ ὠμολάζον μᾶλλον πρὸς συρφετὸν παρὰ στράτευμα, ἐνῷ, τοὐναντίον, τὸ σύνταγμα Πρεομπραζένσκυ ἦτο συντεταγμένον καὶ ἐτέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀποφασιστικῶν ἀξιωματικῶν. Ἦτο προφανὲς ὅτι ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς συγκρούσεως θὰ ἐκρίνετο ἡ τύχη τῆς Κατερίνας, ἀλλὰ καὶ τοῦ τσάρου.

Ἡ Κατερίνα ὅμως ἦτο τυχερή. Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ δύο ἀντίπαλοι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ συγκρουσθοῦν, ἕνας ἀξιωματικὸς τοῦ συντάγματος Πρεομπραζένσκυ καὶ φίλος τοῦ Σίμωνος Βορντσῶφ ἤρχισε νὰ φωνάζῃ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι εἶχον παραμείνει πιστοὶ εἰς τὸν τσάρον:

— Ζήτω ἡ αὐτοκράτειρα!

Ὡς διὰ μαγείας ὁλόκληρον τὸ σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἕτοιμον νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τοῦ τσάρου, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς Κατερίνας, ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν. Οἱ στρατιῶται ἔπιπτον πρὸ τῶν ποδῶν της καὶ τὴν παρεκάλουν νὰ τοὺς συγχωρήσῃ, δικαιολογούμενοι ὅτι δὲν ἔπταιον αὐτοί, ἀλλ' οἱ ἀξιωματικοί των, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶχον παρασύρει. Ὁ Βοϊέϊκωφ καὶ ὁ Βορντσῶφ, ἐγκαταλειφθέντες ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν των, ἔθραυσαν τὰ ξίφη των καθ' ἣν στιγμὴν συνελαμβάνοντο ὑπὸ τῶν ἀκολουθούντων τὴν Κατερίναν ἀξιωματικῶν. Βραδύτερον ἡ Κατερίνα τοὺς συνεχώρησεν, ἀλλὰ ποτὲ τῆς δὲν ἐλησμόνησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὀλίγον ἔλειψεν, ἐξ αἰτίας τῶν δύο αὐτῶν ἀξιωματικῶν, νὰ χάσῃ τὰ πάντα, καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ κεφάλι της. Ὁ Βορντσῶφ ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸν στρατὸν καὶ διωρίσθη πρεσβευτὴς εἰς τὸ Λονδῖνον, ὅπου ἔζησεν ἐν εἴδει τιμητικῆς ἐξορίας.

Προπορευομένης τῆς Κατερίνας, εἰσῆλθον ὅλοι εἰς τὸν παρακείμενον ναὸν τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν, ὅπου ἡ αὐτοκράτειρα ἐδέχθη τὸν ὅρκον πίστεως τῶν ὑπηκόων της ἢ ἀκριβέστερον τῶν συνωμοτῶν, οἱ ὁποῖοι τὴν ὡδήγησαν κατόπιν ἐν θριάμβῳ εἰς τὰ χειμερινὰ ἀνάκτορα, ὅπου εἶχεν ὑποστῆ τόσας καὶ τόσας ταπεινώσεις ἀπὸ τὸν ἀνισόρροπον ἄνδρα της. Μεταξὺ τῶν πρώτων, οἱ ὁποῖοι παρουσιάσθησαν διὰ νὰ ὑποβάλουν τὰ σέβη των, ἦσαν τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ οἱ γερουσιασταί. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ σεβάσμια σώματα εἶχον ἀπὸ καιροῦ συνηθίσει νὰ ἀκολουθοῦν τὰ συντάγματα τῆς φρουρᾶς καὶ νὰ ἐπικροτοῦν τὰ πραξικοπήματά των.

Ἐνῷ ὅμως ἡ Κατερίνα ἀκτινοβολοῦσα ἀπὸ τὴν χαρὰν της ἵστατο πλησίον τοῦ ἐρωμένου της Γρηγορίου Ὀρλὼφ καὶ ἐδέχετο τοὺς προσερχομένους διὰ νὰ τὴν προσκυνήσουν, εἶδε νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ἕνα πρόσωπον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπερίμενε καθόλου. Ἦτο ὁ ἀρχικαγκελλάριος τοῦ ἐκθρονισθέντος τσάρου, ὁ Βορντσῶφ, ὁ ὁποῖος, ἀγνοῶν τὰ πάντα καὶ μὴ γνωρίζων τί συμβαίνει, τὴν ἐπλησίασε καὶ τὴν ἠρώτησε μὲ ἀφέλειαν διὰ ποῖον λόγον εἶχεν ἀναχωρήσει αἰφνιδίως ἀπὸ τὸ ἀνάκτορα τοῦ Ὀρανιενμπάουμ καὶ εὑρίσκετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὴν Πετρούπολιν. Ἀντὶ ἀπαντήσεως ἡ Κατερίνα διέταξεν ἕνα ἀξιωματικὸν νὰ ὁδηγήσῃ τὸν καγκελλάριον εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ ὁρκισθῇ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς αὐτήν, πράγμα τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ὁ Βορντσῶφ, χωρὶς καμμίαν διαμαρτυρίαν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατέφθασεν ἀσθμαίνουσα, τρομαγμένη καὶ ἐλαφρῶς ἀπογοητευμένη ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐπίστευεν ἐν τῇ φαντασίᾳ της ὅτι εἶχεν ὀργανώσει τὰ πάντα. Ὅπως ἐβεβαίωσε τὴν Κατερίναν, οἱ στρατιῶται ἅμα τὴν ἀντελήφθησαν νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸ ἁμάξι της πρὸ τῶν ἀνακτόρων, τὴν ἥρπασαν εἰς τὰ χέρια καὶ ἤθελον νὰ τὴν φέρουν πρὸ τῆς αὐτοκρατείρας, ἡ ὁποία ὑπεδέχθη μὲ εἰρωνικὸν μειδίαμα τὰς διαβεβαιώσεις αὐτὰς τῆς πριγκηπίσσης Ντάκωφ. Ἡ συνομιλία ἄλλως τε τῶν δύο γυναικῶν δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ, διότι ἡ Κατερίνα εἶχεν ἄλλα πράγματα, πολὺ σπουδαιότερα, διὰ νὰ σκεφθῇ. Καὶ πρὸ παντὸς ἔπρεπεν ἡ ὅλη αὐτὴ ὑπόθεσις, ἡ ὁποία μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὡμοίαζε μᾶλλον πρὸς κωμῳδίαν, νὰ γίνῃ κάπως σοβαρά.

(Ἀκολουθεῖ)

Πτερόεντα

Ἡ Κωσταντινιὰ

Λοιπὸν εἰς μάτην ὁ κ. Τανάγρας ἀγωνίζεται νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν ἰδέαν ἀπὸ τὸ σιτάρι εἰς τὸ ζήτημα τῆς μαγείας. Ἡ μεγάλη καὶ ἐπίπονος προσπάθειά του, νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸν κόσμον ὅτι τὸ μυστήριον καὶ τὸ θαῦμα εἶνε δύο ὅροι μὲ τοὺς ὁποίους, εἰς ὡρισμένα φυσικὰ φαινόμενα, ὀνομάζομεν τὴν ἀγνοιάν μας, δὲν κατορθώνει φαίνεται καὶ σπουδαῖα πράγματα ἀνάμεσα στὸν ἁπλὸν κόσμον. Διότι ἡ ἐπιστήμη εἶνε πάντοτε ὑποπτος εἰς τὴν λαϊκὴν ψυχήν, ποὺ ρέπει πρὸς τὰς μεταφυσικὰς ἐξηγήσεις ἴσως ἀπὸ λόγους πολυαιωνίου ἀτταβισμοῦ, ἴσως ἀπὸ αἴτια βιολογικὰ περισσότερον θεμελιώδη, ποὺ πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν τὴν πηγὴν των εἰς τὴν μυστηριώδη ἀνάγκην τῆς πανανθρωπίνης θρησκευτικότητος. Τὰ γνήσια «μέντιουμ» τῆς «Ἑταιρείας τῶν Ψυχικῶν Ἐπιστημῶν», οἱ ὡραῖαι αὐτὲς Ταναγραῖαι κόρες, ποὺ φωτογραφίζονται κοιμισμένες καὶ θλέπουν περίφημα μὲ κλειστὰ τὰ μεγάλα των μάτια, δὲν ἐξετόπισαν τὶς μάγισσες. Οἱ μάντισσες καὶ οἱ ἐξορκισταὶ καὶ οἱ πατεργυμνάσιοι, καὶ οἱ καφετζοῦδες καὶ οἱ χαρτορρίχτριες καὶ οἱ πυθίες τῶν κουκιῶν καὶ οἱ πολύξερες μαστόρισσες τῶν χαϊμαγλιῶν ἐξακολουθοῦν νὰ θαυματουργοῦν ἀνέτως μεταξὺ τῶν ἁπλοϊκῶν ἀνθρώπων.

Προχθὲς καὶ πάλιν συνελήφθη μία τοιαύτη θαυματουργὸς καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Εἰσαγγελέα διὰ τὰ περαιτέρω. Ἡ κυρὰ Κωσταντινιά, ἡ Μενιδιάτισσα. Ἕνας δυστυχισμένος καὶ κουτὸς πατέρας, ὁ Ἀστεριάδης, ἐπῆγε εἰς τὸ ἄντρον της καὶ ἐζήτησε νὰ τοῦ θεραπεύσῃ τὸ κορίτσι του, τὸ ὁποῖον πάσχει ἀπὸ νευρασθένειαν. Ἡ Κωσταντινιὰ ἔστειλε ἕνα συνεργάτην της καὶ ἐπληροφορήθη λεπτομερῶς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν φαγωσίμων κατοικιδίων τοῦ πελάτου. Μεθ' ὃ πέρνει ἐμπνευσμένον ὕφος καὶ τοῦ λέγει:

— Ἔχεις δύο γουρουνόπουλα σπίτι σου. Ἕνα ἄσπρο καὶ ἕνα παρδαλό.

— Εἶνε ὅπως τὸ λές, κάνει κατάπληκτος ἀπὸ θαυμασμὸν ὁ Ἀστεριάδης.

— Ὡραῖα. Λοιπὸν μοῦ χρειάζονται διὰ νὰ τοὺς μεταβιβάσωμεν τὰ δαιμόνια ποὺ τυραγνοῦν τὴν κόρη σου. Σφάξε τα, ράντισε τὸ σπίτι σου μὲ τὸ αἷμα των, καὶ... φέρε μοῦ τα, νὰ κάμω ἐπάνω τους τὰ μάγια μου.

Ὁ Ἀστεριάδης, γνωρίζων ἀπὸ τὴν Γραφὴν τὴν παλαιὰν ἐκείνην καλὴν συνήθεια τῶν δαιμονίων νὰ μετοικοῦν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων, ἐπῆγε σπίτι του καὶ ἔκαμε τὴν θυσίαν. Μετέφερε κατόπιν τὰ τρυφερὰ σφάγια εἰς τὸ σπίτι τῆς Κωσταντινιᾶς τῆς Μενιδιάτισσας διὰ τὰ καθ' ἑαυτήν. Καὶ ἐκείνη, καλέσασα τοὺς φίλους της τὰ ἔφαγε φουρνιστά, εἰς διήμερον λαμπρὸν τσιμπούσι, ἀρδευθὲν καὶ δι' ἀφθόνου ρητινίτου.

Σὲ λίγες μέρες ὁ Ἀστεριάδης ἐπανῆλθε λυπημένος.

— Ἄχ, κυρά μου, τίποτα δὲν ἔγινε, ξαίρεις, μὲ κεῖνα τὰ γουρούνια. Τὸ κορίτσι μου ὅλο καὶ χειρότερα πάει.

— Τὸ ξαίρω, λέει ἀμέσως ἡ μάγισσα. Τὸ ὑποπτευόμουνα αὐτό. Τὰ δαιμόνια, ποὺ κρατᾶνε τὸ κορίτσι, εἶνε ἀπὸ τὰ πιὸ ζόρικα. Εἶνε δαιμόνια «μεσημβρινά».

— «Μεσημβρινά»! λέει ἔντρομος ὁ καϋμένος ὁ Ἀστεριάδης. Καὶ θαυμάζει διὰ τὸ ἄγνωστον αὐτὸ καὶ δύσκολον εἶδος τῶν δαιμονίων.

— Βέβαια. Μεσημβρινά. Αὐτὰ δὲν ἀφήνουν ἔτσι εὔκολα τὸν ἄνθρωπο. Ἤξαιρα ὅμως πῶς εἶσαι φτωχὸς καὶ ἔλεγα μήπως ξεμπερδέψουμε τὴ δουλειὰ μόνο μὲ τὰ δύο γουρούνια. Ἔλεγα νὰ μὴν ἀγγίσουμε τὰ τριάντα κουνέλια σου...

— Ξαίρεις ἀκόμα πῶς ἔχω τριάντα κουνέλια! κάνει ἐκθαμβος πλέον ὁ ἁπλοϊκὸς Ἀστεριάδης.

— Θὰ τὰ σφάξῃς, συνεχίζει ἐμβριθῶς ἡ μάγισσα, θὰ σταυρώσῃς μὲ τὸ αἷμα των τὸ κατώφλι σου, θὰ σταυρώσῃς καὶ τὸ κούτελο τοῦ κοριτσιοῦ καὶ κατόπι θὰ μοῦ τὰ φέρῃς ἀμέσως.

Ἔτσι ἐφαγώθησαν αἰσίως καὶ τὰ τριάντα κουνέλια, καὶ τὰ δαιμόνια δὲν ἐννοοῦσαν νὰ μετοικήσουν οὔτε εἰς τὸ ἰδικόν των τομάρι. Διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν εἰς βοήθειαν αἱ ἑπτὰ ὀρνίθες τοῦ Ἀστεριάδη. Ἐσφάγησαν καὶ αὐτὲς καὶ ἀπήχθησαν εἰς τὴν κουζίναν τῆς Κωσταντινιᾶς, ἡ ὁποία ἀπήγγειλε ἐν εἴδει ἐπιταφίου τὸν τῶν μαγικῶν ἐξορκισμῶν:

Τὸ αἷμα σας νὰ βρέξῃ!
Τὸ αἷμα σας νὰ στάξῃ!
Τὸ κακὸ νὰ πετάξῃ!

Καὶ ὅταν τὸ κακὸν δὲν ἐπέταξεν καὶ δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο διὰ τὴν κουζίναν τῆς μαγίσσης, ὁ δυστυχὴς Ἀστεριάδης κατήγγειλε τὴν Μενιδιάτισσαν. Ἐκεῖ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τὴν συνώδευσε βροχὴ καταγγελιῶν. Τὰ ἀφελῆ θύματα τῆς Κωσταντινιᾶς ἀριθμοῦνται κατὰ δεκάδας. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ μία γεροντοκόρη ἐπιθυμοῦσα γαμβρόν. Ἡ Κωσταντινιὰ τῆς ἐπῆρε ὅλα τὰ χρυσαφικά, ὅλα τὰ ρουχικὰ καὶ μετρητὰ 4000 δρχ. διὰ νὰ τὴν ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἑξῆς περίεργον τελετήν. Τὴν ἐξήπλωσε κάτω μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὸ πάτωμα. Κατόπιν τῆς ἐπάτησε μὲ τὸ πόδι τὸ σβέρκο καὶ τῆς ἔκοψε τὰ μαλλιὰ μὲ ἕνα ψαλλίδι, κραυγάζουσα:

Σβέρκος καὶ μαλλί!
Νὰ γίνουν χαϊμαλί!
Νὰ φέρουν τὸ γαμπρό!
Σὲ τούτη τὴν καλή!

Ἔτθι ἡ κυρὰ - Κωσταντινιὰ ἐπληροφορήθη, κάπως ἀργὰ βέβαια, ὅτι δὲν ἀσχολεῖται κανεὶς ἀκινδύνως μὲ τὰ δαιμόνια καὶ μὲ τὴν.... ποίησιν.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

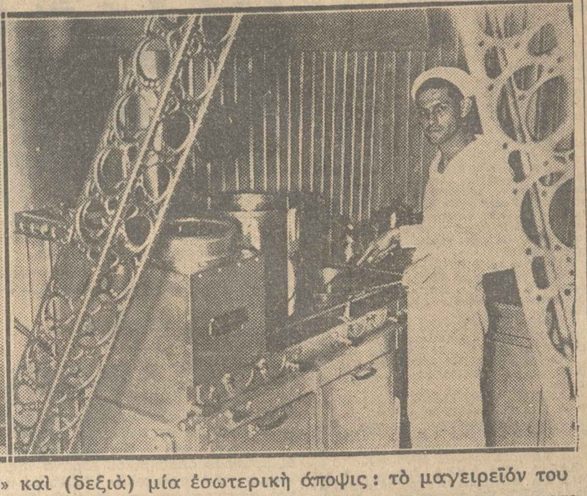

Τὸ καταστραφὲν μέγα Ἀμερικανικὸν ἀερόπλοιον «Μαίηκον» καὶ (δεξιὰ) μία ἐσωτερικὴ ἄποψις: τὸ μαγειρεῖόν του

Ὁ φεμινισμὸς εἰς τὴν Γαλλίαν

Θὰ δοθῇ ψῆφος εἰς τὰς Γαλλίδας;

Ἡ ἀντίδρασις τῆς Γερουσίας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος.— Ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα προβλήματα, τὰ ὁποῖα τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀπασχολοῦν τὴν γαλλικὴν κοινὴν γνώμην εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῆς γυναικείας ψήφου. Πράγματι δέ, πρὸ ἀρκετοῦ καιροῦ ἡ ἐφημερὶς «Ματὲν» ἤρχισεν ἔντονον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς παροχῆς ψήφου εἰς τὰς Γαλλίδας. Ἐπὶ ἀρκετὸν διάστημα τὰ ἄρθρα καὶ ὁ ἀγὼν τῆς ἐφημερίδος, οὐδένα ἀντίκτυπον εἶχον. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅμως τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης ἤρχισε νὰ ἐξυπνᾷ καὶ μὲ τὸν ἀγῶνα τῆς «Ματὲν» ἠσχολήθη ὁλόκληρος ὁ γαλλικὸς Τύπος. Ἄλλαι ἐφημερίδες συνεμερίσθησαν τὰς ἀπόψεις της, ἄλλαι τὰς ἐδέχθησαν ἐν μέρει καὶ ἄλλαι τέλος τὰς κατεπολέμησαν. Εἰς τὴν πραγματικότητα, οὐδεὶς εὑρέθη νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἰδέαν κατηγορηματικῶς, τοὐλάχιστον ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς. Ὅσοι εἶχον ἀντιθέτους ἀντιλήψεις ἠρκέσθησαν νὰ τὰς διατυπώσουν εὐσχήμως, χωρὶς νὰ τολμήσουν νὰ ἀντιταχθοῦν καθαρά.

Οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ ἑνὸς τόσον ριζοσπαστικοῦ μέτρου, φαίνεται ὅτι ἀποβλέπουν κυρίως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς συντηρητικῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ κοινοβουλίου, γνωστοῦ ὄντος ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ὑπάρχει φανατικώτερος πολέμιος τῶν ἀριστεριζουσῶν ἰδεῶν ἀπὸ τὰς γυναῖκας, εἰς τὴν μεγάλην τῶν πλειοψηφίαν λαμβανομένων.

Ὁπωσδήποτε, ἡ ἑκστρατεία τῆς «Ματὲν», ὅπως εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω, δὲν ἐβράδυνε νὰ κατακτήσῃ εὐρύτατα στρώματα τῆς γαλλικῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς παροχῆς ψήφου εἰς τὰς Γαλλίδας, αἱ ὁποῖαι σήμερον δὲν ἔχουν οὔτε τὸ δικαίωμα τῆς δημοτικῆς ψήφου. Ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος ἦτο ἡ κατάθεσις εἰς τὴν Γερουσίαν σχετικῆς προτάσεως νόμου χορηγοῦντος εἰς τὰς γυναῖκας τὸ δικαίωμα ψήφου κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Μολονότι δὲ οὐδεὶς γερουσιαστὴς ἐνεφανίσθη νὰ τὴν καταπολεμήσῃ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, παρετηρήθη μία ἐπίμονος καὶ

Θεάματα

(Ἀναγγελτικαὶ καὶ ἐπιστρεπταί)

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ὁ Ἀετὸς τῆς Ἀνατολῆς».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Κερκόπορος».
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ. «Τὸν γιὰ σένα».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ Βερονίκη».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΙ. «Ἡ Ζωρζοπαστρέλλα».
ΦΩΤΙΑΣ «Ἐπιστροφὴ ἀδοῦ».
ΠΑΝΣΥΜΑΙΟΝ. «Κοντὸς Κοντὸς ὁ Σιμών».

Κινηματογραφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Κίτσα Ζάλω».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸνος μὲ κοτσύφια».
ΟΨΙΑ. «Τὸνος σὺ Σαΐδο».
ΠΑΛΛΑΣ (Ἀκτοῦ). «Ἐκεῖ ἀστρὶ ἀν' τὸ κρύο».
ΣΑΝΤΡΙΟΝ. «Σὲ χίρα τὸν ἀνέμων».
ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ. «Τὸ ἀστεράκι».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ὁ Σαΐδο».
ΦΩΣ ΣΤΑ ΣΚΟΤΙΝΙΑ. «Τσιγγάνικο τραγούδι».

ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. «Ἔκπωμα».
ΑΡΗΣ. «Βαρέτα».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἡ θέουσα».
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ «Ἀφρεστεύει στὴ Χονολουλοῦ».
ΓΑΛΑΞΙΑΣ. «Ἀγάπη».
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ. «Τὸ κεφάλωμα τῆς ζωῆς».
ΜΑΔΕΣΤΟΝ. «Ἀγωνίας ἀνὰ μέσον».
ΝΕΟΝ-ΖΗΝΕ. «Πρωτοπόρεια τῆς Γωμβοῦς».
ΠΑΛΑΣ (Πειραιῶς). «Ἀξιωματικὸς τῆς Χονολουλοῦ».
ΡΟΥΛΑΝΤΑΝ. «Ὁ Ἰούδας τῆς Ρωσσίας».

Πειραιεὺς καὶ Προάστειεῦ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Δόξας Ἀλίμου). «Τὸ Ἀνθρωπάκι».
ΛΑΜΠΡΟΝ. «Ὅταν ἡ γυναῖκα ἀγαπᾶ».
ΛΥΡΑ (Ἀγίου Δημητρίου). «Ἡ ἀγάπη τῆς βάλκας».
ΓΡΕΚΑ (Π. Φαλήρου). «Ἀκόμη μιὰ φορὰ τὸ κορμί μου».
ΕΤΟΥΑΛ (Κολωνοῦ). «Ἐπιστολή».

κατὸν νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ Ἀθηναϊκὴ τέχνη, τῆς ὁποίας ὁ ἥλιος ἐφέτος πάντοτε ἐπιδεικτικὸν σύνεφον καὶ πεσιμεφέρον, δὲ θὰ ἠσθάνετο τὴν τρομακάλλη δι' ἄφρονος παρεκάνα νομίμως μὲ τὴν ἀπόφασιν μίαν μεγάλην Δύναμιν, ἡ τῆς ὁποίας ἡ κόμη ἔχει ἤδη ἀρχίσει νὰ ἀγκαλιάζῃ τὴν ἀνθοφόρον ἀμπελίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἄλλως τε, ἀπὸ καιροῦ ἔζητεῖ νὰ ἐπιλαμβάνῃ τῆς ἐπιμελείας ἡ Κυβερνήσεις τῆς Ἑθνῶν, πράγμα, ἡ ὁποία ἐν ἀναμονῇ δὲν θὰ ἔλθῃ τόσον ἐπιμόνον ἐξ ἐτῶν τὸ ἔδαφος τοῦ ἀποθίσκεται. Καὶ, εἰς τὸ τέλος, ἡ ἐπιχειρηθεῖσα πρόκυψαν ἡ ἀνάγκη νὰ ἀνοιχτοῦν τὴν πραγματικὴν ὀδοτεῖραν. Πάντως, πιστεύεται ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι θὰ κατελήφθη εἰς ἐνοπλὸν ρῆξιν, ἐὰν ἐπιχειρηθῇ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἐξωτικῆς τῆς ὁρμωμένης.

— ▯▯▯ —

Οἱ ὑπνεῦσαι Πολὺ δικαιολογημένη ἡ ἀγανάκτησις τῆς Ἑταιρείας Ἠλεκτρικῶν Ἔργων ὅπως διόκωνται οἱ αὐτουργοὶ ὅπως ἀνεξέλεγκτοι ὑπνεῦσαι, ἐπειδὴ ἐγένετο τόσον ἐπιφόβιον τὸ ἐπιφόβιον τῆς τῶν ἔργων μας. Ἡ Ἑταιρεία τῶν Ἠλεκτρικῶν Ἔργων μᾶς μένει μόνον καθαρὸς ἐπιστήμονὴν ὀργανον. Ἀλλ' οἱ ἀνεμβόλιοι καὶ ἀπεχεμμένοι καταφεύγουσι ἐρεύνεται ἀποτελεῖν πρὸ τῶν γιατικῶν κοινωνικῶν κύβεων τὸ τοῦ ὁπόιου ἐπιβάλεται ἡ πρόσκεισις τῆς ἀκόμη ἀκόμη ἀνωφεῖς ὀδόν νὰ ἐξηγηθῇ δημοσίᾳ ἡ ἀλήθεια. Κοινὸν ὅτι ἡ ἰδιότης τῶν ἐμέτοιμα δὲν εἶναι τὸ τὸ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βιοσροτιστὴν ἐδωνγλμμ. Ἀρκεῖ νὰ φανῇ ὅτι πόκεινται πάντοτε εἰς ἐπιστημονικὸν Ἐλεγχον, ὀσ' εἶνε τελικὸς ἡμῖνεμνεῖται ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην. Καὶ ἐπειδὴ, ὡς εἰς τὴν φύσιν τῶν καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῶν ἐπιστημῶν, πάντοτε χων ἀνθῆν εἰς ἀνυρτεῖαν, τόσον οἱ ὑπνεῦσαι, ὅσον καὶ οἱ κατ' ἐμὲ τιοιμα εἶνε ἀνάγκη νὰ διατελοῦν ὑπὸ φωτοστράτωνα εἰδικὸν Ἐλεγχον.

— ▯▯▯ —

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΡΩΤΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΕΝΟΣ ΝΟΜΟΥ

Θὰ κ. Συνάδελφε,

Προσωπικὸς ἄνευ ἰδιαίας μου ἐπιμερίδος, ζητῶ τὴν μεσολάβησιν τῆς ἐπιστολῆς διὰ τὴν πληροφορίαν τῶν ἀριστεῶν ἐπὶ τῆς Ἐπιστρεπτέας Ἀναγνώσεως καθὼς καὶ τὸν κ. Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων δι' ἕνα ἔνας νόμος χάσμα γραφικοπρεπὲς τῆς ἀσταλαστότητος τὸ νόμος περὶ ἀγορανομικῆς ἐνοχῆς ἀνωφεῖς νομὶ ζῶ, μὲ τὸν νόμον περὶ ἐπιειδοῦνον ἀτιοδομῶν μετεβλήθη εἰς ἀνεκφόρεστον ἐνεδιασμὸ καὶ ἐκμεταλλεύσεως.

Παρίστατε συνεπὲς ἀνάγκη ἡ ἀρχὴν τὸ Κράτος νὰ ἐφαρμόζῃ τὸν ἐν λόγῳ νόμον ὁ ἐ ἀ υ τ ὸ ν ἐ ν ἀ ν ε ν ε ν ε

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΔΙΔΕΤΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ

ΕΙΝΕ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΣ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου ἔσχε χθὲς τὴν τελικὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ κ. Νημάγερ. Συγχρόνως ὁ κ. Κακλαμάνος συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. Λῶμποκ. Τὴν ἐσπέραν ὁ κ. Πεσμαζόγλου ὑπέγραψε τὴν πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους ἀπάντησιν, ἥτις θὰ ἐπιδοθῇ αὔριον τὴν πρωΐαν. Ἡ ἀπάντησις εἶνε συντεταγμένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνωστῶν προτάσεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, αἵτινες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπεβλήθησαν.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΘΕΩΡΕΙ ΑΣΦΑΛΗ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοὺς ἐνταῦθα παρόντας κυβερνητικοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστάς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ συνωμίλησεν ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἀγῶνος κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς τῆς 21ης Ἀπριλίου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Παπαναστασίου, ἐπανέλαβεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συζητηθῇ αὕτη σοβαρῶς, ἡ δὲ διατύπωσίς της καὶ ἡ ὁμόθυμος ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀποδοχή της δὲν προδίδει παρὰ τὴν βεβαίαν πρόλεψιν αὐτῆς ὅτι ἐλαχίστας μόνον ἕδρας θὰ κατορθώσῃ νὰ κερδίσῃ.

Περαιτέρω ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι τὰ κόμματα τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ θὰ ἐξασφαλίσουν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπὲρ τοὺς 20 ἐκ τῶν 31 ἑδρῶν, πράγμα τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελέσῃ ἀσφαλῶς ἀπόδειξιν τῆς ἐμπιστοσύνης μὲ τὴν ὁποίαν ἐξακολουθεῖ νὰ περιβάλλῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΘΡΑΚΗΣ

Ἐτονίζετο ἁρμοδίως ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβὴς ἡ πληροφορία, καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἐγκυκλίου του θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάρτισιν τοῦ χωριστοῦ ἐκλογικοῦ συλλόγου τῶν Μουσουλμάνων Θράκης, στηριζόμενον εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐκλογοδικείου, διὰ τῆς ὁποίας ἠκυρώθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 5ης Μαρτίου 1933 εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, διότι ἐψήφισαν χωριστὰ οἱ Ἰσραηλῖται.

Προσετίθετο ὅτι τὸ ἐκλογοδικεῖον ἀπεφάνθη κατὰ τὴς ὑπάρξεως χωριστοῦ ἐκλογικοῦ συλλόγου Ἰσραηλιτῶν, διότι οὗτοι εἶνε "Ἕλληνες πολῖται, χωρὶς καμμίαν διάκρισιν, ἐνῷ οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Θράκης ἀποτελοῦν μειονότητα.

ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΟΙΟΝ "ΜΑΙΗΚΟΝ,, ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΕΞ ΕΚΡΗΞΕΩΣ

ΔΥΟ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΙΝΟΝΤΩΝ ΕΠΝΙΓΗΣΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου ὅτι τὸ πηδαλιουχούμενον «Μαίηκον», τοῦ αὐτοῦ τύπου μὲ τὸ «Αἴηκρον», τὸ ὁποῖον κατεστράφη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1933, κατεστράφη ἐπίσης καταπεσὸν εἰς τὴν θάλασσαν, 160 χιλιόμετρα νοτίως τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου, συνεπείᾳ ἐκρήξεως, ἡ ὁποία ἐσημειώθη εἰς τὴν μηχανήν του. Μετὰ τὴν ἔκρηξιν τὸ ἀερόπλοιον ἐξέπεμψε τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου. Πλοῖα ἔσπευσαν πρὸς παροχὴν βοηθείων καὶ ἀγγέλλουν ὅτι περιέσωσαν 81 μέλη τοῦ πληρώματος τοῦ πηδαλιουχουμένου, ἅτινα εἶχον ἐπιβιβασθῆ εἰς ἑπτὰ λεμβοὺς. Μεταξὺ τῶν διασωθέντων εἶνε καὶ ὁ κυβερνήτης Γουΐλαιη, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς κατὰ τὸ δυστύχημα τοῦ «Αἴηκρον». Περιεσώθησαν ἐπίσης ἑννέα ἀχιωματικοί. Δύο μόνον ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἐλλείπουν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφήματα ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου παρέχουν τὰς ἑξῆς νεωτέρας λεπτομερείας περὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀεροπλοίου «Μαίηκον» :

Τὸ ἀερόπλοιον μετεῖχε τῶν ναυτικῶν γυμνασίων, τὰ ὁποῖα διεξάγονται ἤδη εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Καλιφορνίας. Φαίνεται ὅτι ἀφορμὴ τοῦ δυστυχήματος ὑπῆρξεν ἔκρηξις ἐπισυμβᾶσα εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ ἀεροσκάφους. Περισσότεραι λεπτομέρειαι ἐλλείπουν μέχρι τῆς στιγμῆς. Τὸ μόνον γνωστὸν εἶνε ὅτι τὸ «Μαίηκον», καθὼς ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἐκόπη εἰς δύο καὶ ἐβυθίσθη παρασύραν ὁλόκληρον τὸ πλήρωμα εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὁ κυβερνήτης Γουΐλαιη, ἐν τῇ ἐκθέσει του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, λέγει ὅτι συνεπείᾳ αἰφνιδίου συμβάντος εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ ἀεροπλοίου, τοῦτο ἔκλινε καὶ ἔπειτα ἀνυψώθη ταχέως, ἀλλὰ τὸ ὀπισθεν μέρος ἀπεσπάσθη. Ὁ κ. Γουΐλαιη προσεπάθησε νὰ προσθαλασσώσῃ τὸ ἀερόπλοιον πλησίον τῶν καταδρομικῶν τοῦ στολου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, παρὰ ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τῆς προσθαλασσώσεως. Τὸ πλήρωμα εἰσῆλθεν εἰς λέμβους ἐκ καουτσοὺκ καὶ τὸ ἀερόπλοιον ἐν τέλει ἐβυθίσθη. Ὁ κ. Γουΐλαιη προσθέτει ὅτι ἡ πειθαρχία ὑπῆρξε παραδειγματικὴ καὶ ὅτι τὸ πλήρωμα ἔλαβε καιρὸν νὰ φορέσῃ τὰ σωσίβια. Ὁ ἐκ τῶν ἐξαφανισθέντων ἀσυρματιστὴς εἶχε πηδήσει ἐξ ὕψους τεσσαράκοντα μέτρων καθ' ἣν στιγμὴν κατέπιπτε τὸ ἀερόπλοιον. Ὁ ἄλλος ἐξαφανισθεὶς εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ ἀεροπλοίου τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ σκάφος κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν.

Τινὲς φροντὶς ὅτι τὸ δυστύχημα ὀφείλεται εἰς θύελλαν. Πάντως ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἀνάκρισις θὰ ἐξακριβώσῃ τὰ αἴτια τῆς καταστροφῆς. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας τῶν γυμνασίων τηλεγραφεῖ ὅτι τὸ «Μαίηκον» εὑρίσκεται εἰς ἀρκετὸν βάθος καὶ δὲν προβλέπει ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν ἀπόπειραι πρὸς διάσωσίν του.

Διὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀεροπλοίου ἐπέρχεται ζημία εἰς τὴν Ἀμερικὴν 4.500.000 δολλαρίων. Κατ' ἄλλας πληροφορίας, αἱ ζημίαι ἀνέρχονται μᾶλλον εἰς ὀκτὼ ἑκατομμύρια δολλάρια, διότι τόσα ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀεροπλοίου.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Τριμπούκης ἀνεκοινώσεν ὅτι ἡ αὔξησις τῶν εἰσαγωγῶν, δι' ἣν ἐξεφράσθησαν φόβοι ὅτι θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τοῦ συναλλαγματικοῦ μας ἀποθέματος, δὲν ὀφείλεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς αὔξησιν τῶν εἰσαγωγῶν ἀπὸ ἰδιώτας, καθ' ὅσον, τόσον ἐπὶ τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ, ὅσον καὶ τῆς τοῦ προκατόχου του, δὲν ἐχορηγήθησαν ἄδειαι καθ' ὑπέρβασιν. Ἡ διαπιστουμενη αὔξησις φαίνεται ὀφειλομένη μᾶλλον εἰς τὰς ἀθρόας προμηθείας, εἰς ἃς προέβη τὸ Δημόσιον.

Ὁπωσδήποτε, ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν μετὰ τὴν κατὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν συγκροτηθησόμενην συνεδρίασιν τῆς συσταθείσης ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν ἂν πράγματι ὑφίσταται κίνδυνος μειώσεως τοῦ συναλλάγματος.

Συνῆλθε χθὲς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ συνεζήτησε διάφορα ζητήματα.

Τὸ Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς διάβημα παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ νὰ δοθῇ ἀπὸ τοῦδε τὸ δικαίωμα εἰσαγωγῆς καὶ διὰ τὸ 2ον τρίμηνον ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι 1ης Ἰουλίου, διότι ὁ ὑπολειπόμενος μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου χρόνος δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ἀνακατανομὴν καὶ διότι οἱ ἔμποροι εἶχον προβλέψει κατὰ τὰς παραγγελίας των δι' ὁλόκληρον τὸ ἐξάμηνον.

Συνεζητήθη κατόπιν τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως προνοῦς, εἰς ἄρνησιν δὲ τούτων νὰ ἀποδεχθοῦν τὸ καταρτισθὲν πρωτόκολλον, ἀπεφασίσθη νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν εἰσαγωγῶν, ὁ ἐμπορικὸς κόσμος σκέπτεται νὰ ζητήσῃ αὔξησιν τῶν εἰσαγωγῶν ὡρισμένων δασμολογικῶν κλάσεων τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου, δεδομένου ὅτι ἡ σημειωθεῖσα αὔξησις κατὰ τοὺς ἐμπόρους ὀφείλεται εἰς κρατικὰς προμηθείας καὶ τὰς πρώτας ὕλας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΑΒΗΣΣΥΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΠΕΡΡΙΨΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ

Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ ΘΑ ΑΠΟΦΥΓΗ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΗ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΘΑ ΑΜΥΝΘΗ ΜΕΧΡΙΣ ΕΣΧΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρ.).— Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Αἰθιοπίας Γκέβρε Γκέσους ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μουσσολίνι ὅπως ἐκθέσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἄποψιν τῆς Ἀβησσυνίας. Ἡ ἄποψις αὕτη δὲν ἐδόθη εἰσέτι πρὸς δημοσίευσιν. Οἱ ἐπίσημοι ἰταλικοὶ κύκλοι ἐλπίζουν ὅτι θὰ ἐξευρεθῇ φιλικὴ διευθέτησις τοῦ ἐπεισοδίου. Ἡ Ἰταλία ἐπανέλαβε τὴν ἀξίωσίν της τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου περὶ τῆς Οὐαλουὰλ ζητοῦσα τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων καὶ τὴν ἀπονομὴν τιμῶν εἰς τὴν ἰταλικὴν σημαίαν. Κατόπιν ἐπεμβάσεως τῆς Μ. Βρεταννίας προετάθη ὅπως τὰ στρατεύματα τῶν δύο χωρῶν παραμείνουν εἰς τὰς κατεχομένας παρ' αὐτῶν θέσεις ἄνευ οἱασδήποτε ἐνισχύσεώς των μέχρι τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος. Διάφορα ἐπεισόδια ἐσημειώθησαν ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἐπεισοδίου τῆς Οὐαλουὰλ, δὲν ἐδόθησαν ὅμως πρὸς δημοσίευσιν ὅπως μὴ ἐπιδεινώσουν τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν σχέσεις.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι, κατόπιν τῆς συνομιλίας τοῦ κ. Σοῦβιτς μετὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Αἰθιοπίας, οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ὅλη διαφορὰ θὰ ἠδύνατο ν' ἀνατεθῇ εἰς μικτὴν ἐπιτροπὴν ἀλλ' ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν συνομιλιῶν δὲν ἐπιτρέπει νὰ προβλέψωμεν ἂν τὰ δύο ἐνδιαφερόμενα μέρη θὰ δεχθοῦν τὴν πρότασιν αὐτήν.

Εἰς τὴν συνομιλίαν ἦν ἔσχε μετὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Αἰθιοπίας, ὁ κ. Σοῦβιτς παρέσχε πρὸς αὐτὸν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ κυβέρνησίς του διατνέεται ὑπὸ φιλειρηνικῶν διαθέσεων καὶ ἐξήγησεν ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως εἶνε ἁπλᾶ, προληπτικὰ τοιαῦτα διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀσφαλείας τῶν ἰταλικῶν κτήσεων. Ὁ ἐπιτετραμένος τῆς Αἰθιοπίας οὐδεμιᾶς ἐπισήμου ἀνακοινώσεως ἦτο κομιστής, ἀλ δὲ συνομιλίαι πρὸς διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος διεξάγονται ἤδη εἰς Ἀδδὶς Ἀμπέμπα.

Η ΑΙΘΙΟΠΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Τηλεγρ.).—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης πρὸς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, ἡ αἰθιοπικὴ κυβέρνησις, ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσαν πρεσβευτήν της, ὅτι ἀρνεῖται τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως, ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπανόρθωσιν.

Ἡ αἰθιοπικὴ κυβέρνησις τονίζει, ὅτι οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην, ἐφ' ὅσον τὰ αἰθιοπικὰ στρατεύματα δὲν ἐνήργησαν, ἀλλ' ὑπέστησαν ἐπίθεσιν, ὡς ἀποδεικνύεται, καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὰ σημεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετυλίχθησαν τὰ ἐπεισόδια, εὑρίσκονται ἐπὶ Ἀβησσυνιακοῦ ἐδάφους.

Αἱ ὁδηγίαι πρὸς τὸν Αἰθίοπα πρεσβευτὴν προσθέτουν ἀκόμη, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας, θὰ ἐδέχετο προθύμως, τὴν διαιτησίαν τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς διαχαράξεως τῆς συνοριακῆς γραμμῆς, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἀβησσυνίας νὰ διατελῇ ἐν εἰρήνῃ μὲ ὅλους τοὺς γείτονάς της.

«Ἡ Ἀβησσυνία, προστίθεται ἀκόμη εἰς τὰς ὁδηγίας αὐτάς, δὲν προτίθεται ἐναντίον οἱουδήποτε νὰ ἐπιτεθῇ. Ἀλλὰ καὶ δὲν θ' ἀνεχθῇ τὴν κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας της ἐπιβουλήν».

ΜΕΧΡΙΣ ΕΣΧΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι κατὰ τηλεγραφήματα τῶν Ἄγγλων ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτῶν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀβησσυνίας κατέστησεν ἤδη γνωστὸν εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν, ὅτι ἡ Αἰθιοπία δὲν πρόκειται ὁπωσδήποτε νὰ κινηθῇ κατὰ τῶν ἰταλικῶν κτήσεων, εἰς ἣν περίπτωσιν ὅμως αὕτη ὑποστῇ ἐπίθεσιν ἀπὸ μέρους τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων, ὁ λαὸς τῆς Ἀβησσυνίας θὰ ὑπερασπίσῃ μέχρι τελευταίας ρανίδος τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος του.

Ὁ Ἀβησσυνὸς πρεσβευτὴς ἐδήλωσεν εἰς δημοσιογράφους, ὅτι ἡ πατρίς του δύναται νὰ παρατάξῃ στρατὸν 800.000 ἀνδρῶν, ὁ ὁποῖος δύναται ν' αὐξηθῇ εἰς 1.000.000 καὶ ὁ ὁποῖος εἶνε ἐφωδιασμένος μὲ ὅπλα σύγχρονα καίτοι στερεῖται τάνκς καὶ ἀεροπλάνων.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 (Ἀθην. Πρακτ.). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀδὶς Ἀμπέμπα, ἐδημοσιεύθη αὐτόθι ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐκθέτον τὰ τοῦ τελευταίου Ἰταλο-Ἀβησσυνιακοῦ ἐπεισοδίου, κατ' ἔκδοχὴν ἀντικρυς ἀντίθετον πρὸς τὴν ὑποστηριχθεῖσαν ἀπὸ τὸ ἰταλικὸν ἀνακοινωθέν.

«Ἡ ἀβησσυνιακὴ φρουρὰ τῆς Γκερλογκούμπι, λέγει τὸ ἀνακοινωθέν, οὐδεμίαν ἐπίθεσιν ἐνήργησεν, οὔτε ἀπεπειράθη ἀνακύκλωση τὰς ἰταλικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τὴν 2αν Φεβρουαρίου εἰς Ἀφντύμπ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρὰ τὸ Γκερλογκούμπι ἐπεισόδιον τῆς 29ης Ἰανουαρίου, περίπολος ἐξ 25 Ἀβησσυνῶν στρατιωτῶν ὑπέστη ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ, ὁπλισμένου μὲ πολυβόλα. Αἱ προγενέστεραι διαταγαὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἐξετελοῦντο πιστῶς, οὐδεμία δὲ περίπολος ἀπεμακρύνθη πλέον τῶν 3 χιλιομέτρων ἐκ τοῦ κυρίου σώματος τῆς φρουρᾶς, εἰς ἣν ἀνήκε».

Ἐξ ἄλλου ὁ ἐν Καΐρῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώυτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ ἐκεῖ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀβησσυνίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι 4 Ἀβησσυνοὶ ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν συμπλοκὴν μετὰ τῶν Ἰταλῶν, ἀλλ' ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἀπεκάλυψε τὸ γεγονὸς τοῦτο πρὸς τοὺς διαφόρους φυλάρχους, ἐκ φόβου μήπως ἐνεργήσουν οὗτοι ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Ἰταλῶν.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13 (Ἀθ. Πρακτ.) — Τὸ Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἐναντίον τῆς Ἀβησσυνίας, ἐξακολουθοῦν νὰ κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰς συζητήσεις ἐν ὅλῃ τῇ Ἰταλίᾳ. Εἰς ὅλας ταύτας τὰς συζητήσεις τονίζεται ὅτι, λόγῳ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐν Εὐρώπῃ πραγμάτων, ἡ Ἰταλία δὲν θέλει ν' ἀναμιχθῇ εἰς ἀποικιακὸν πόλεμον. Ὁπωσδήποτε ὅμως πρέπει νὰ λάβῃ ἔντονα μέτρα ὅπως προστατεύσῃ τὰ σύνορα καὶ τὰ δίκαιά της, διότι ἐπανάληψις παρομοίων ἐπεισοδίων δύναται νὰ καταστήσῃ ἀναπόφευκτον τὴν πολεμικὴν ἐνέργειαν.

Εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον — τονίζεται ἐν Ρώμῃ — ὅπως ὁ ἐκ τῶν ἀβησσυνιακῶν ἐπιθέσεων κίνδυνος τερματισθῇ ἄπαξ διὰ παντός. Ἐφ' ὅσον ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας δὲν ἔχει ἀπόλυτον ἐπιβολὴν ἐπὶ τῶν μεθοριακῶν φυλῶν, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ὡς ἐνοχλητικὸς γείτων. Ἡμεπισήμως τονίζεται ὅτι ἡ Ἰταλία ἠναγκάσθη νὰ εἶνε ἑτοίμη, διότι ἐν ἐπαναλήψει τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων δύναται νὰ προκύψουν καὶ περιπλοκαί.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Τρανζόσεαν λέγει ἐν τέλει ὅτι ἡ Ἰταλία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει της καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀβησσυνία ἐπηρεάζεται ἀπὸ πράκτορας, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται νὰ τῆς προμηθεύσουν πολεμικὰ εἴδη.

ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ἀγγέλλουν ὅτι εἰς τὴν ἐπίσημον ἑφημερίδα ἐδημοσιεύθη σήμερον διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου αἱ ἰταλικαὶ ἀποικίαι τῆς Ἐρυθραίας καὶ τῆς Σομαλίας, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται περὶ τὴν Ἀβησσυνίαν, ἐτέθησαν ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν, ἥτις φέρει τὸν τίτλον Ὑπάτη Ἀρμοστεία διὰ τὴν Ἰταλικὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν. Πρῶτος Ἀρμοστὴς ὡρίσθη ὁ τέως Ὑπουργὸς Ντὲ Μπόνο, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἤδη εἰς Ἐρυθραίαν.

Η ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΡΗΞΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. (Ἀθην. Πρ.).— Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἄντεν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐπικρατούσαν μεταξὺ τῶν γνωριζόντων τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Ἰταλο-Ἀβησσυνιακὴν μεθόριον, μόνον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Οὐαλουὰλ, τὴν πλουσίαν εἰς ὕδωρ καὶ ἄλλα γεωργικὰ προϊόντα, θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν πολεμικὴ σύρραξις. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐρυθραίας, ἥτις εἶνε τελείως αὐχμηρὰ καὶ εἰς τὴν ὁποίαν σπανίζουν τὰ τρόφιμα, κίνδυνος εὐρυτέρας συρράξεως δὲν ὑφίσταται. Ἤδη, καθ' ἃ λέγεται, εἰς τὴν Ἰταλικὴν Σομαλίαν εὑρίσκονται συγκεντρωμέναι τέσσαρες χιλιάδες Ἰταλῶν στρατιωτῶν, εἰς δὲ τὴν Ἐρυθραίαν τριάκοντα χιλιάδες. Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, αἱ τριάκοντα χιλιάδες αὐταὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἐρυθραίας θὰ ἠδύναντο νὰ μεταφερθοῦν εἰς Σομαλίαν, ἀντικαθιστάμεναι ὑπὸ μητροπολιτικῶν στρατευμάτων λόγῳ τοῦ καλυτέρου κλίματος τῆς Ἐρυθραίας. Αἱ δυνάμεις, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ, ἐνδεχομένως, ὁ Ἀβησσυνὸς Αὐτοκράτωρ ἀνέρχονται εἰς διακοσίας χιλιάδας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΑ·Ι·ΜΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.) — Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν σὲρ Τζὼν Σάϊμον ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐπερώτησιν, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

— Πρὸς τὸν ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴν τῆς Μεγ. Βρεταννίας ἀνεκοινώθη ἐκ μέρους τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ὅτι κατόπιν τῶν τελευταίων μεθοριακῶν ἐπεισοδίων τῆς Σομαλίας, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις, ἐν εἴδει προληπτικοῦ ἀμυντικοῦ μέτρου ἐκινητοποίησε δύο μεραρχίας περιλαμβανούσας ἐν συνόλῳ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν. Ἐπὶ πλέον ἀνεκοινώθη πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ὅτι τὰ προληπτικὰ αὐτὰ μέτρα δὲν σημαίνουν ποσῶς ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας ὅπως ἐπιτύχῃ φιλικὸν διακανονισμὸν μετὰ τῆς Αἰθιοπικῆς Κυβερνήσεως δι' ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Αἰθιοπικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐτήρησεν ἀπολύτως τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναληφθείσας ἐνυπογράφως ἐναντι τῆς Γραμματείας τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ ὅτι αὐστηρᾷ διαταγαὶ ἐδόθησαν πρὸς ἀποτροπὴν οἱουδήποτε ἐπεισοδίου.

Ἐφ' ὅσον γνωρίζω—προσέθηκεν ὁ σὲρ Τζὼν Σάϊμον—οὐδεμία ἄλλη ἔκκλησις ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἀβησσυνίας ἢ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Κ. Τ. Ε.

Ἀπαντῶν εἰς ἄλλην ἐπερώτησιν ὁ σὲρ Τζὼν Σάϊμον εἶπεν :

— Ἡ «θέσις μας» εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε ὅτι διατελοῦμεν εἰς φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν δύο τούτων χωρῶν καὶ, φυσικά, εὐχόμεθα ὅπως καταβληθῇ οἱαδήποτε δυνατὴ προσπάθεια ἵνα ἐπιτευχθῇ φιλικὸς διακανονισμὸς μεταξὺ τούτων.

Μὴ πρὸς κακοφανισμόν των, ἀλλὰ ἡ τόση ἀνάμιξις εἰς τὰ ἐσωτερικά μας πράγματα δὲν ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς φιλίας. Κατήντησε πλέον νὰ μὴ ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν κάτι εἰς τὸν τόπον μας χωρὶς νὰ ζητήσωμεν προηγουμένως τὴν γνώμην τῶν φίλων μας Ἑλλήνων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι μας τὸ ἀντιλαμβάνονται ὅτι τόση ἀνάμιξις ὑπερβαίνει τὰ ἐσκαμμένα. Ἡμεῖς δὲν ἐνθυμούμεθα νὰ ἀνεμίχθημεν εἰς καμμίαν νομοθεσίαν τῶν Ἑλλήνων.

Τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ